

“บางแพ” ในอดีตก่อนจะเป็นหมู่บ้าน บริเวณท้องที่นี้เคยเป็นที่ลุ่มจรดชายทะเลเต็มไปด้วยป่าพง ป่ากก มีผู้อาศัยน้อย ถึงฤดูกาลน้ำหลากชาวบ้านจะพากันไปตัดไม้แล้วนำมาผูกเป็นแพ ล่องลงมาตามคลองตาต และคลองธรรมชาติ เพื่อออกไปค้าขายทางทะเล การเดินทางจะต้องนำแพไม้มาจอดพักค้างแรมเป็นจำนวนมากเป็นประจำ และเมื่อมีผู้คนมาตั้งบ้านเรือนกันมากขึ้น จึงพากันเรียกชื่อหมู่บ้านแห่งนี้ว่า “บ้านบางแพ” และมีหมู่บ้านหลายๆหมู่บ้านรวมกันจัดตั้งเป็นตำบล เรียกว่า ตำบลบางแพ

ส่วนตำบลวังเย็น แต่ก่อนที่จะได้ชื่อว่าตำบลวังเย็นนั้น ได้มีประวัติว่ามีเจ้าเมืองอยู่ท่านหนึ่ง ได้พาภรรยามาอยู่ด้วย 3 คน และได้สร้างวัดให้ภรรยาคณะ 1 วัด โดยภรรยาคนแรกได้สร้างวัดให้ชื่อว่า วัดหลวง ภรรยาคนที่ 2 ได้สร้างวัดให้ชื่อว่า วัดกลาง ภรรยาคนที่ 3 ได้สร้างวัดให้ชื่อว่า วัดบางแพใต้ และที่หน้าวัดกลางได้มีแม่น้ำสายใหญ่ กว้าง ลึกและเย็นมาก ไหลผ่าน มีน้ำตลอดทั้งปีไม่มีการแห้งขอด ชาวบ้านจึงเรียกบริเวณที่กว้างและลึกนี้ว่า วัง ประกอบกับ น้ำเย็น มาก จึงเรียกว่า วังเย็น จึงใช้เป็นชื่อของตำบลจนถึงปัจจุบัน

ต่อมาได้มีประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ 14 พฤษภาคม 2499 ประกาศจัดตั้งเป็นสุขาภิบาลบางแพ และภายหลังตำบลวังเย็น ซึ่งอยู่ติดต่อกับบางแพมีความเจริญมากขึ้น จึงได้มีการรวมตำบลวังเย็นกับตำบลบางแพไว้ด้วยกัน และขยายเป็นเขตสุขาภิบาลบางแพ เมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2515 ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม 89 ตอนที่ 133 ลงวันที่ 5 กันยายน 2515 และในช่วงต่อมา ได้มีพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. 2542 (ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม 116 ตอนที่ 9ก. ลงวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2542) ยกฐานะสุขาภิบาลทุกแห่งทั่วประเทศไทย เป็นเทศบาลตำบล ตั้งแต่วันที่ 25 พฤษภาคม 2542 โดยสมาชิกสภาท้องถิ่นต้องมาจากการเลือกตั้ง สอดคล้องตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 จึงทำให้สุขาภิบาลบางแพได้รับการเปลี่ยนแปลงฐานะเป็นเทศบาลตำบลบางแพ นับตั้งแต่วันที่ 25 พฤษภาคม 2542 เป็นต้นมา และเรียกชื่อเป็นชื่อสุขาภิบาลเดิม